

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z odwołania A.M.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł.
o umorzenie należności z tytułu składek,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 10 października 2019 r.,
skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 3 lipca 2018 r., sygn. akt III AUa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 3 lipca 2018 r., III AUa (...) Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. (organ rentowy), wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z 31 maja 2017 r., VIII U (...), zmieniającego decyzję organu rentowego z 7 lipca 2016 r. odmawiającą A.M. (wnioskodawca) umorzenia należności z tytułu nieopłaconych składek.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł organ rentowy, zaskarżając go w całości. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance jej oczywistej zasadności i występowaniu w sprawie istotnych zagadnień prawnych: 1) czy 12-sto miesięczny termin do zapłaty należności niepodlegających umorzeniu liczony od uprawomocnienia się tzw. decyzji warunkowej jest terminem prawa materialnego, który nie może zostać przekroczony i przywrócony, czy też może on być przywracany, przedłożony, czy

jak przyjął Sąd Apelacyjny w (...) odroczony? 2) czy w tzw. ustawie abolicyjnej istnieją jakiegokolwiek przesłanki, które pozwalają na umorzenie należności z tytułu składek w sytuacji, gdy w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się tzw. decyzji warunkowej nie zostaną zapłacone należności, niepodlegające umorzeniu np. brak winy dłużnika w ustalaniu wysokości należności, błąd organu rentowego, czy błąd innego podmiotu np. Urzędu Skarbowego, czy też brak jest takich przesłanek?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania ze względu na nielojalne wobec wnioskodawcy, niedopuszczalne w państwie prawnym i sprzeczne z art. 8 i 9 k.p.a. postępowanie organu rentowego w okresie poprzedzającym wydanie decyzji odmawiającej umorzenie zaległości składkowych na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz.U. z 2012 r., poz. 1551).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono już, że osoba, która terminowo uiści wyłącznie należności niepodlegające umorzeniu, o istnieniu których została poinformowana przez organ rentowy przy wykonywaniu decyzji wstępnej, spełnia warunek spłacenia niepodlegających umorzeniu składek w terminie 12 miesięcy od daty uprawomocnienia się tej decyzji, gdy nie określono w niej kwoty zadłużenia nieobjętego abolicją a inne zaległości składkowe ujawniono dopiero w decyzji odmawiającej umorzenia zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek (wyrok Sądu Najwyższego z 20 lutego 2019 r., III UK 45/18).

Z wiążących dla Sądu Najwyższego ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie wynika jednoznacznie, że w decyzji wstępnej organ rentowy nie określił kwoty zadłużenia nieobjętego abolicją. Nie przedstawił także wnioskodawcy - mimo jego wielokrotnych wniosków w tej kwestii - wyczerpującego wykazu należności podlegających spłacie. Ponadto, z ustaleń tych wynika, że wnioskodawca spłacił te należności, o których został ustnie poinformowany przez organ rentowy, zaś brak zapłaty kosztów egzekucyjnych wynikał wyłącznie z niewyliczenia tych kosztów przez organ rentowy przed upływem 12-miesięcznego terminu na spłatę należności

niepodlegających umorzeniu. Skoro wskutek działania organu rentowego przed upływem tego terminu wnioskodawca nie posiadał pełnej informacji o stanie należności niepodlegających umorzeniu, spłata przez niego tylko tych należności, o których został poinformowany przez organ rentowy, uprawniała Sąd pierwszej instancji do zmiany decyzji organu rentowego i umorzenia należności składowych, zaś Sąd drugiej instancji do oddalenia apelacji.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

as